

Vonat a pusztába

Ujlaki Tibornak

*Tülkölnek rám, mintha útjukban lennék. Mi lesz
így velem, hisz még csak most tanulom a kiűzetést.
Lapozgatom a Bibliát, bekötött szemmel is érzem, a tudás
fájából van a papírja, és a kígyó levedlett bőrébe kötötték.*

*Haza akartam jutni én is, de a haza épp nincs idehaza.
Szavaim járókeretben. Nem nyelveken beszélek, ahhoz
én nem vagyok elég elragadtatott. Isten, ha van, helyettem
áll a napra, mutatva, hogy rejtőzni így is lehet.*

*Uram, add, hogy rám szorulj kicsit. Ha kérsz, rajzolok
neked hóesést, léghajót, zöld életet, aranyfákat.
Felnyújtózom, hogy szent arcod elé tartsam
a Tragédiát. Vagy a Faustot jobban szeretnéd?*

*Fejem a párnára tettem, mezítláb sétál szívem
ösvényein a prána. Tudom, holnap lesz a feltámadás,
hajnalban indulok Makucskára. Csak azt nem értem,
miért kell helyjegy a világ legüresebb vonatára?*

Fazakas